

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/68/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1214227799
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mario Dubaň
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1214227799.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Maria Dubaňa a sudcov JUDr. Alexandry Hanusovej a JUDr. Romana Bolebrucha v právnej veci žalobcu: Catering International s.r.o., Tomášikova 30, Bratislava, zastúpeného advokátkou JUDr. Dagmar Schmidtovou, Hlavná 28, Poprad, proti žalovanému: UNIQA poisťovňa, a.s., Lazaretská 15, Bratislava, zastúpenému PRK Partners s. r. o., Hurbanovo námestie 3, Bratislava, o zaplatenie 13.731,55 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II č.k. 19C/325/2014-163, zo dňa 13.10.2015, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanému **p r i z n á v a** proti žalobcovi plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie návrh zamietol; žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému trovy právneho zastúpenia 1.123,67 eura k rukám právneho zástupcu žalovaného. V odôvodnení uviedol, že žalobou doručenou súdu 25.11.2014 sa žalobca voči žalovanému domáhal zaplatenia 9.471,98 eura spolu s úrokmi z omeškania a trovami konania titulom nevyplateného poistného plnenia. V priebehu konania žalobca rozšíril žalobu na celkovú žalovanú sumu 13.731,55 eura; zmenu žaloby súd prvej inštancie pripustil uznesením vyhláseným na pojednávaní konanom 11.6.2015.

2. Pokiaľ ide o stručný obsah napadnutého rozhodnutia (§ 393 ods. 2 C.s.p.), súd prvej inštancie mal vo vzťahu k skutkovému stavu za preukázané, že 7.5.2010 uzatvoril žalobca so žalovaným poistnú zmluvu č. 8120216706, ktorej predmetom bolo poistenie škody vzniknutej na živote a zdraví alebo materiálnej škody spôsobenej činnosťou poisteného tretej osoby, nákladov na zisťovanie a odvrátenie nárokov na náhradu škody uplatňovaných treťou osobou, škody spôsobenej vadným výrobkom poisteného (hotové jedlá v rámci pohostinskej činnosti) a regresných nárokov Sociálnej a zdravotných poisťovní. Poistná suma bola dojednaná do výšky 500.000 eur, s ročným poistným 1.400 eur. Z rozhodnutia Regionálneho úradu verejného zdravotníctva č. N., zo dňa 12.1.2012 (ďalej len „rozhodnutie Regionálneho úradu verejného zdravotníctva“) súdu prvej inštancie vyplynulo, že žalobcovi bola uložená pokuta za správny delikt podľa § 57 ods. 18 zákona č. 355/2007 Z.z. zistený 21.10.2011 pri cielenej kontrole na základe hlásenia epidemického výskytu prenosného ochorenia u zamestnancov Hypermarketu Tesco Lamač, po konzumácii jedál v závodnej jedálni Tesco Lamač. Skutkovú podstatu správneho deliktu naplnil žalobca tým, že ako prevádzkovateľ zariadenia spoločného stravovania porušil povinnosti ustanovené v § 26 ods. 4 písm. b), písm. c), písm. e), písm. f) písm. j) a písm. l) zákona č. 355/2007 Z.z.; konkrétne odmrazovanie mäsa v prepravke na mraziacom boxe bez účinku chladenia v skladovom priestore, podávanie hotového pokrmu - polievka z predošlého dňa uložená v teplom pulte, skladovanie a uchovávanie halušiek pripravených na prevádzke v mrazenom stave, nevyhovujúce spoločné skladovanie surovín, polotovarov a hotových pokrmov v chladiacich a mraziacich zariadeniach, neúplná dokumentácia o odobratých a

uchovávaných vzorkách hotových pokrmov, nedostatočné odvetranie skladu s organickým odpadom, chýbajúce kryty na odpadových nádobách, neodmrazené mraziace zariadenia a čistiace a dezinfekčné prostriedky uložené spolu s táckami v jednej skrinke vo výdajni jedál, nevykonával sa monitoring teplôt hotových pokrmov a taktiež monitoring teplôt chladiaceho zariadenia. Žalobca (v procesnom postavení žalovaného) bol zaviazaný na náhradu škody ako aj na náhradu trov konania žalobcom rozsudkom Okresného súdu Poprad č.k. 21C/369/2012-92, zo dňa 16.5.2014, rozsudkom Okresného súdu Poprad č.k. 12C/188/2012-126, zo dňa 28.4.2014, rozsudkom Okresného súdu Poprad č.k. 13C/198/2012-82, zo dňa 5.11.2013, rozsudkom Okresného súdu Poprad č.k. 11C/396/2012-47, zo dňa 18.04.2013, rozsudkom Okresného súdu Poprad č.k. 7C/188/2012-83, zo dňa 5.3.2014, rozsudkom Okresného súdu Poprad č.k. 17C/397/2012-95, zo dňa 15.11.2013, rozsudkom Okresného súdu Poprad č.k. 7C/397/2012-76, zo dňa 5.3.2014, rozsudkom Okresného súdu Poprad č.k. 13C/199/2012-133, zo dňa 10.2.2015 (ďalej len „rozsudky Okresného súdu Poprad“). Z oznámení o škodovej udalosti zodpovednosti za škodu súd prvej inštancie zistil, že žalobca oznámil 30.4.2013 škodu, ktorú datoval 17.10.2012. Škoda mala vzniknúť v dôsledku infekčnej salmonelózy po konzumácii žemľovky. Z oznámení o výške poistného plnenia vyplynulo, že žalovaný žalobcovi poskytol poistné plnenia vo výške istín priznaných poškodeným v jednotlivých rozsudkoch Okresného súdu Poprad (vo veciach náhrady škody na zdraví).

3. Súd prvej inštancie mal za nesporné, že medzi stranami sporu bol založený občianskoprávny vzťah titulom uzatvorenej poistnej zmluvy, ktorej predmetom bolo poistenie všeobecnej prevádzkovej zodpovednosti za škodu s pripoistením zodpovednosti za škodu spôsobenú vadným výrobkom. Rovnako nemal za sporné, že žalovaný pristúpil k poskytnutiu poistných plnení z poistnej udalosti č. XXXXXXXXXXXX, zo 17.10.2011, postupne podľa priznaných súm škôd na zdraví spôsobených poškodeným z jednotlivých rozsudkov Okresného súdu Poprad. Medzi stranami však bolo sporné, či žalobca má nárok na poistné plnenie v rozsahu trov konania, trov právneho zastúpenia a trov exekučného konania, ktoré bol žalobca povinný uhradiť poškodeným z rozsudkov Okresného súdu Poprad v konaniach o náhradu škody na zdraví. V tejto súvislosti súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobcovi nemožno uplatnený nárok priznať s poukazom na čl. 2 bod 5 Všeobecných poistných podmienok (ďalej len „VPP“); podľa uvedeného článku bol poisťovateľ oprávnený trovy občianskoprávneho súdneho konania o náhrade škody a trovy právneho zastúpenia odmietnuť, pokiaľ poisťovaný porušil povinnosti, ktoré mu boli uložené čl. 11 VPP. Súd prvej inštancie dôvodil, že rozhodnutím Regionálneho úradu verejného zdravotníctva Bratislava mal za jednoznačne preukázané, že žalobca porušil povinnosti ustanovené § 26 ods. 4 zákona č. 355/2007 Z.z., za čo mu bola uložená pokuta 1.331 eur; žalobca porušil povinnosť uvedenú v čl. 11 ods. 8 VPP, a to dbať, aby poistná udalosť nenastala. Žalobca porušil niekoľko povinností prevádzkovateľa zariadenia spoločného stravovania uložené právnym predpisom na ochranu zdravia, čím prispel k vzniku nebezpečenstva škody na zdraví, resp. nepričinil sa o odvrátenie nebezpečenstva škody na zdraví spôsobenej prevádzkovou činnosťou. Uvedené porušenia všeobecne záväzného predpisu (najmä nevyhovujúce skladovanie) boli podľa súdu prvej inštancie takého charakteru, že priamo prispeli k tomu, že žalobca poskytol poškodeným zdravotne závadné jedlo, ktorým bola poškodeným spôsobená škoda na zdraví. O uvedenej poistnej udalosti mal žalobca vedomosť minimálne od 21.10.2011, kedy došlo ku kontrole jeho prevádzky v Hypermarkete Tesco Lamač v súvislosti s výskytom salmonelózy po konzumácii jedál zo závodnej kuchyne žalobcu s výdajňou 17.10.2011. Napriek tomu žalobca po tejto udalosti, ohľadom ktorej mohol vedieť, že môže byť dôvodom vzniku práva na poistné plnenie, nijakým spôsobom neoznámil žalovanému vznik udalosti, čím porušil § 799 ods. 2 Občianskeho zákonníka a čl. 11 ods. 10 VPP. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti podotkol, že VPP neurčujú povinnosť nahlásiť poistnú udalosť hneď po tom, ako si poškodení škodu uplatnia, alebo po tom, ako žalobca získa vedomosť o aspoň určitej výške škody. Na splnenie zákonnej a zmluvnej povinnosti je potrebné, aby žalobca oznámil žalovanému samotnú udalosť, ktorá by mohla byť poistnou udalosťou, a to okamžite po jej vzniku. Nevyžaduje sa pritom, aby škoda zároveň vznikla, alebo že nie je možné v momente vzniku udalosti škodu vyčíslit'. V danej veci však žalobca túto povinnosť porušil, a poistnú udalosť nahlásil až 30.4.2013, teda po cca roku a pol od poistnej udalosti, pričom tak urobil až vtedy, keď si poškodení návrhmi na začatie konania začali uplatňovať náhrady škôd na zdraví. Z obsahu rozsudkov Okresného súdu Poprad mu vyplynulo, že žalobca mal vedomosť o žalobách poškodených, teda o presných výškach uplatňovaných nárokov na náhradu škody najneskôr v januári 2013, kedy mu tieto žaloby boli doručené. Žalobca napriek uvedenému čakal niekoľko mesiacov a poistnú udalosť nahlásil až 30.4.2013. V tejto súvislosti súd prvej inštancie považoval za potrebné dodať, že žalobca nijakým spôsobom nepreukázal, že vykonal nejaké konkrétne opatrenia smerujúce k tomu, aby zabránil podaniu žalôb na súd a obmedzil tak rozsah vzniknutej škody. Žalobca si musel byť

vedomý svojej objektívnej zodpovednosti podľa § 420a ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka. Preto minimálne v čase, keď bolo súdom rozhodnuté o prvej žalobe poškodeného, musel vedieť, že rovnako bude rozhodnuté aj o ostatných návrhoch poškodených. Žalobca však ďalej trval na súdnych konaniach, aj keď sa mohol mimosúdne dohodnúť, čím by mohli trovy konania a právneho zastúpenia dosiahnuť nižšiu výšku, než aká je uplatňovaná v predmetnom konaní. Súd prvej inštancie skonštatoval, že žalobca porušil ustanovenia čl. 11 ods. 8, ods. 9, ods. 10 a ods. 22 VPP, a preto bol žalovaný oprávnený odmietnuť nahradiť trovy súdnych konaní o náhradu škody na zdraví v súlade s čl. 2 ods. 5 VPP; na uvedenom základe žalobu žalobcu v zmysle § 788 ods. 1, ods. 3, § 799 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 Občianskeho zákonníka ako neopodstatnenú zamietol. O trovách rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a žalovanému priznal proti neúspešnému žalobcovi náhradu trov konania 1.123,67 eura.

4. Proti rozsudku podal žalobca odvolanie a žiadal napadnutý rozsudok zmeniť a žalobe vyhovieť. Podstatným zhrnutím skutkových tvrdení a právnych argumentov jeho odvolania (§ 393 ods. 2 C.s.p.) možno konštatovať, že v ňom namietal nesprávne zistený skutkový stav a nesprávne právne posúdenie veci. Uviedol, že v októbri 2011 nemal čo žalovanému oznamovať, pretože to, či si niekto uplatní bolestné a v akej výške, v tom čase nevedel a nemohol vedieť, a to ešte ani netušil, že ide o jeho objektívnu zodpovednosť, bez ohľadu na jeho prípadné zavinenie. V súvislosti s tvrdením, že porušil povinnosť uvedenú v čl. 11 ods. 8 VPP, a to dbať, aby poistná udalosť nenastala uviedol, že k takýmto záverom neprišiel ani Okresný súd v Poprade a Krajský súd v Prešove, ktorí prejednávajú a rozhodujú o žalobách poškodených; v týchto prípadoch sa neskúmalo jeho zavinenie, nebolo možné skúmať potraviny, ktoré sa použili pri príprave jedla (napríklad vajcia, tvaroh) a takisto sa neskúmalo fakt, že v ten deň samotné Tesco Lamač, ktorého poškodení boli zamestnancami, predávalo majonézový šalát so zníženou cenou, pred koncom jeho expirácie. Zdôraznil, že kontrola bola vykonaná po 4 dňoch od výskytu salmonelózy, kontrola verejného zdravotníctva ju diagnostikovala na rukách jednej zamestnankyne, avšak nemožno dokázať, ani vyvrátiť, že ona ju preniesla do jedla, pretože práve aj ona ju mohla získať v kontakte s vajčkami, alebo tvarohom, čo sa však nezisťovalo, pretože sa jednalo o jeho objektívnu zodpovednosť. Pretože k vzniku objektívnej zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkovou činnosťou sa nevyžaduje porušenie právnej povinnosti ani zavinenie, nie je podstatné, či porušil (neporušil) svoju prevenčnú povinnosť. Z uvedených dôvodov mal plne za to, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil túto vec. Ďalej poukázal na tvrdenia uvedené vo svojich ústnych prednesoch, ktoré však nie sú v odôvodnení rozsudku uvedené, že v priebehu roku 2012 ho nekontaktoval nikto z poškodených, že požaduje bolestné. O uvedenom sa dozvedel až z doručených žalôb v decembri 2012 a januári 2013. Poškodení mu mali doručiť lekárske posudky o výške bolestného, čo však pred podaním žalôb neurobili, dokonca poškodená W. ani pri podaní žaloby nemala k dispozícii lekársky posudok o výške bolestného s bodovým ohodnotením. Napokon upriamil pozornosť na to, že žalovaný požadoval predložiť právoplatné rozsudky, takže jeho obrana v smere, že on ako žalobca mal uzavrieť súdne zmiery s poškodenými neobstojí, a to s poukazom na čl. 11 bod 15 VPP, podľa ktorého ako poistený bol povinný v konaní o náhrade škody postupovať v súlade s pokynom poisťiteľa (žalovaného); najmä sa nemohol bez súhlasu poisťiteľa zaviazat' k náhrade škody a bez jeho súhlasu nemohol uzavrieť súdny zmier.

5. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žiadal napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že v zmysle čl. 2 ods. 5 VPP bol oprávnený odmietnuť zaplatiť trovy prípadného súdneho konania, ak žalobca porušil povinnosti uložené v čl. 11 VPP, čo súd prvej inštancie správne odôvodnil. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkového stavu, kedy na podnet zamestnancov spoločnosti Tesco, Regionálny úrad verejného zdravotníctva vykonal kontrolu v prevádzke žalobcu a zistil závažné porušenia právnych predpisov o hygiene, skladovaní a narábaní s potravinami. Žalobca tak jednoznačne porušil povinnosti mu uložené v zmysle čl. 11 ods. 8 VPP. Žalobca svojím preukázaným konaním naplnil podmienky uvedené v čl. 2 ods. 5 v spojení s čl. 11 ods. 8 VPP, a preto jemu ako žalovanému nevznikla povinnosť poskytnúť poistné plnenie žalobcovi bez ohľadu na to, kto za škodovú udalosť zodpovedá a bez ohľadu na to, či ide o objektívnu alebo subjektívnu zodpovednosť žalobcu. Ďalej poukázal na tvrdenia žalobcu, že vznik jeho vedomosti o škodovej udalosti nastal až doručením žalôb od poškodených zamestnancov spoločnosti Tesco; tieto tvrdenia považoval za účelové a nedôvodné. V tejto súvislosti upriamil pozornosť na čl. 11 ods. 10 VPP a uviedol, že výkonom kontroly Regionálneho úradu verejného zdravotníctva musel byť žalobca bez pochyby uzrozumený, že išlo o udalosť, ktorá môže byť dôvodom na vznik práva na poistné plnenie. Za nevecnú považoval aj argumentáciu žalobcu, že súd prvej inštancie sa nezaoberal jeho tvrdeniami, že žalovaný si vyžiadal právoplatné rozsudky v konaniach medzi žalobcom a poškodenými zamestnancami spoločnosti Tesco. Dôvodil, že vzhľadom na už prebiehajúce súdne

konania medzi žalobcom a poškodenými, v čase oznámenia škodovej udalosti mohli byť niektoré z nich už právoplatne skončené, a to bolo dôvodom prečo si právoplatné rozsudky vyžiadal.

6. Žalobca v stanovisku na vyjadrenie žalovaného k odvolaniu uviedol, že vyjadrenie žalovaného je účelové; argumentoval tým, že so žalovaným uzavrel poistenie aj pre prípad objektívnej zodpovednosti tak, ako to vyplýva z predloženej poistnej zmluvy a že v opačnom prípade by poistenie pre neho nemalo zmysel. Zopakoval, že z predložených dôkazov vyplynulo, že žalovaný požadoval predložiť právoplatné rozsudky, takže jeho obrana v smere, že žalobca mal uzavrieť súdne zmiery s poškodenými neobstojí. Podotkol, že v zmysle čl. 2 bod 4 VPP sa žalovaný zaviazal za neho nahradiť aj trovy občianskoprávneho súdneho konania. Obrana žalovaného, že mal nahlásiť škodu v roku 2011 tiež neobstojí, pretože škoda musí byť vyjadrená v peniazoch. Podkladom pre jej výpočet sú zdravotné posudky, ktoré mu nikto z poškodených pred podaním žalôb nedoručil. Poškodení so svojimi nárokmi šli priamo na súd, bez toho, aby ho pred podaniami žalôb oslovili.

7. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ďalej len „C.s.p.“), preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správny (§ 378 ods. 1 C.s.p.). Rozsudok verejne vyhlásil dňa 30.11.2017 (§ 219 ods. 3 C.s.p.).

8. Pretože odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

9. Podľa § 788 ods. 1 Občianskeho zákonníka poistnou zmluvou sa poistiteľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a fyzická alebo právnická osoba, ktorá s poistiteľom poistnú zmluvu uzavrela, je povinná platiť poistné.

10. Podľa čl. 2 bodu 4 VPP poistiteľ nahradí za poisteného trovy a) občianskoprávneho súdneho konania o náhrade škody pred súdom prvého stupňa alebo rozhodcovským súdom, pokiaľ bolo toto konanie potrebné k zisteniu zodpovednosti poisteného alebo výšky škody a poistený je povinný tieto náklady uhradiť, b) právneho zastúpenia poisteného v konaní podľa písm. a) do výšky tarifnej odmeny podľa príslušných právnych predpisov upravujúcich výšku odmien.

11. Podľa čl. 2 bodu 5 VPP trovy podľa bodu 4 a) až c) sa započítavajú do poistnej sumy a poistovateľ je oprávnený odmietnuť ich zaplatiť, pokiaľ poistený poruší povinnosti, ktoré sú mu uložené v čl. 11 týchto poistných podmienok.

12. Podľa čl. 11 bodu 8 VPP poistený je povinný dbať, aby poistná udalosť nenastala, najmä nesmie porušovať povinnosti smerujúce k odvráteniu alebo zmenšeniu nebezpečenstva, ktoré sú mu právnym predpisom uložené, alebo ktoré vzal na seba poistnou zmluvou, ani nesmie trpieť porušovanie týchto povinností zo strany tretích osôb.

13. Podľa čl. 11 bodu 10 VPP poistený je povinný okamžite po zistení udalosti, ktorá by mohla byť dôvodom vzniku práva na poistné plnenie, písomne alebo akýmkoľvek iným vhodným spôsobom oznámiť poistiteľovi vznik takejto udalosti a dať pravdivé písomné vysvetlenie o jej vzniku a rozsahu s vyčíslením výšky škody.

14. Vo vzťahu k podstatným tvrdeniam žalobcu v odvolaní (ktoré v súhrne spochybňujú vecnú správnosť napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, nakoľko má vychádzať z nesprávneho právneho posúdenia veci pri nesprávnych skutkových zisteniach), s ktorými sa odvolací súd musí v odôvodnení vysporiadať (§ 387 ods. 3 C.s.p.) hodno podotknúť, že ide v celom rozsahu o nedôvodnú argumentáciu a to s poukazom na správne vyhodnotenie skutkových a právnych okolností vedúcich k zamietnutiu žaloby o poistné plnenie voči žalovanému. Súd prvej inštancie v preskúmvanej veci totiž vykonal náležité dokazovanie potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností dôležitých pre posúdenie nedôvodnosti žaloby, ako aj na relevantnosť tvrdení žalovaného z hľadiska skutočností uvádzaných na svoju obranu; vykonaným dokazovaním dospel k riadnemu zisteniu skutkového stavu, že 7.5.2010 uzatvoril žalobca so žalovaným poistnú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, ktorej predmetom bolo aj poistenie škody vzniknutej na živote a zdraví. Rozhodnutím Regionálneho úradu verejného zdravotníctva bola žalobcovi uložená

pokuta za správny delikt zistený 21.10.2011 pri cielenej kontrole na základe hlásenia epidemického výskytu prenosného ochorenia u zamestnancov Hypermarketu Tesco Lamač, po konzumácii jedál v závodnej jedálni Tesco Lamač. Žalobca bol na náhradu škody (škody na zdraví) spolu s trovami konania zviazaný rozsudkami Okresného súdu Poprad, pričom predmetom tohto konania ostalo poistné plnenie viažuce sa k uvedeným trovám konania. Napokon tiež správne vychádzal z toho, že žalobca oznámil žalovanému škodu, ktorá mala vzniknúť v dôsledku infekčnej salmonelózy po konzumácii žemľovky až 30.4.2013, ktorú datoval 17.10.2012.

15. Zhodnotením výsledkov vykonaného dokazovania v súlade s § 191 ods. 1 C.s.p. súd prvej inštancie dospel k správnym skutkovým záverom a na ich základe vyvodil aj správny právny záver o nedôvodnosti žalobcom uplatňovaného nároku voči žalovanému na zaplatenie 13.731,55 eura s príslušenstvom, ktorého sa žalobca domáhal titulom poistného plnenia. Súd prvej inštancie spoľahlivým spôsobom preukázal splnenie všetkých základných predpokladov aplikácie čl. 2 ods. 5 VPP, v zmysle ktorých mohol žalovaný odmietnuť uhradiť trovy konania žalobcovi, ak žalobca porušil povinnosti stanovené čl. 11 VPP. Svoje dôvody vedúce k nevyhoveniu žaloby, keď žalobca porušil čl. 11 ods. 8 VPP konaním, za ktoré mu bola uložená pokuta 1.331 eur rozhodnutím Regionálneho úradu verejného zdravotníctva, a keď poistnú udalosť žalobca nenahlásil včas, čím porušil čl. 11 ods. 10 VPP, v dôsledku čoho mal žalovaný s poukazom na čl. 2 ods. 5 VPP možnosť odmietnuť zaplatiť žalobcovi trovy, ktoré mu vznikli v konaniach pred Okresným súdom Poprad o náhrade škody na zdraví, aj riadne v súlade s § 220 ods. 2 C.s.p. odôvodnil.

16. S poukazom na vyššie citované ustanovenia VPP preto nemohli obstať námietky žalobcu, že v prípade oneskoreného nahlásenia poistnej udalosti nemohol vedieť, či si niekto uplatní bolestné a v akej výške, nemohol vedieť o svojej objektívnej zodpovednosti. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť jednoznačné znenie čl. 11 ods. 10 VPP, podľa ktorého bol žalobca povinný okamžite po zistení udalosti, ktorá by mohla byť dôvodom vzniku práva na poistné plnenie oznámiť poisťiteľovi vznik takejto udalosti a dať pravdivé písomné vysvetlenie o jej vzniku a rozsahu s vyčíslením výšky škody; podstatným obsahom čl. 3 ods. 2 VPP sa poistnou udalosťou rozumela náhodná škodová udalosť spôsobená poisteným nebezpečením tretej osobe, ktorej náhrada nebola v poistných podmienkach alebo poistnej zmluve vylúčená. Z uvedeného vyplýva, že oznamovacia povinnosť žalobcu vznikla momentom, keď zistil existenciu udalosti, ktorá by mohla byť dôvodom vzniku práva na poistné t.j. gramatickým výkladom treba dospieť k záveru, že žalobca ešte nemusel nevyhnutne zistiť v akej výške nastala škoda tretej osobe, a či si ju tretie osoby uplatnia; rozhodným bolo len to, že nastala udalosť, ktorá potenciálne mohla žalobcovi zakladať právo na poistné plnenie. Odvolací súd má za to, že žalobca mohol v kontexte udalostí, za akých u neho bola vykonaná kontrola dňa 21.10.2011 a následne mu bola za zistené nedostatky udelená pokuta 1.331 eur (epidémia výskytu prenosného ochorenia u zamestnancov Hypermarketu Tesco Lamač po konzumácii jedál v závodnej jedálni žalobcu) dôvodne predpokladať, že práve tieto nedostatky, môžu potenciálne zakladať poistnú udalosť v zmysle VPP (škoda na zdraví z dôvodu uvedených nedostatkov). Odvolací súd preto v názorovej zhode so súdom prvej inštancie konštatuje, že žalobca svoju oznamovaciu povinnosť porušil, a poistnú udalosť nahlásil až 30.4.2013, čiže rok a pol od poistnej udalosti; nemožno sa stotožniť s názorom, že žalobca po zistení udalosti, ktorá by mohla byť dôvodom vzniku práva na poistné plnenie okamžite oznámil žalovanému skutočnosť predpokladanú VPP. Už toto samotné konanie by mohlo byť dôvodom pre odmietnutie zaplatenia trov súdneho konania žalovaným v zmysle čl. 2 bod 5 VPP.

17. Odvolací súd na ďalšie zdôraznenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie poznamenáva, že žalobca porušil aj povinnosť, ktorá mu bola stanovená čl. 11 ods. 8 VPP, t.j. bol povinný dbať, aby poistná udalosť nenastala, najmä nesmel porušovať povinnosti (stanovené právnymi predpisy, či poistnou zmluvou) smerujúce k odvráteniu alebo zmenšeniu nebezpečenstva; vzhľadom na absenciu definície pojmu nebezpečenstvo VPP, bolo gramatickým výkladom potrebné spájať tento pojem so vznikom poistnej udalosti, t.j. aby žalobca nepodnikal kroky smerujúce k vzniku nebezpečenstva poistnej udalosti. Preto pokiaľ žalobca porušil svoje povinnosti uložené mu zákonom č. 355/2007 Z.z., smerujúce k odvráteniu alebo zmenšeniu vzniku nebezpečenstva poistnej udalosti a porušenie zákonných povinností bolo konštatované rozhodnutím orgánu verejnej moci (Regionálny úrad pre verejné zdravotníctvo), nemožno prijať iný záver, ako ten, že žalobca porušil povinnosť stanovenú čl. 11 ods. 8 VPP. Skutkovým základom tejto argumentácie je porušenie viacerých hygienických predpisov žalobcom vo svojej závodnej jedálni (podávanie polievky z predošlého dňa, nevyhovujúce skladovanie potravín, nevyhovujúce spoločné skladovanie surovín, polotovarov a hotových pokrmov v chladiacich

a mraziacich zariadeniach a pod.), čím nepochybné porušil svoje prevenčné povinnosti, aby nenastala poistná udalosť (napr. škoda na zdraví); uvedené tvrdenie platí aj napriek tomu, že tieto porušenia ešte nemuseli viesť k vzniku poistnej udalosti. Uvedený záver nebola spôsobilá zmeniť ani obrana žalobcu, že v konaniach pred Okresným súdom Poprad, v ktorých bol zaviazaný na náhradu škody na zdraví, nebolo vyslovené porušenie jeho povinnosti, nakoľko v prípade objektívnej zodpovednosti v zmysle ktorej bol zaviazaný plniť, sa porušenie povinnosti nevyžaduje. Odvolací súd zdôrazňuje, že žalobcom namietaná objektívna zodpovednosť za škodu nemá priamy súvis s povinnosťou stanovenou mu čl. 11 ods. 8 VPP; hodno zopakovať, že povinnosť stanovená VPP ukladala žalobcovi zdržať sa takého konania, ktoré by mohlo viesť k vzniku nebezpečenstva poistnej udalosti, t.j. ide o povinnosť prevenčného charakteru, kde zodpovednosť za škodu následne môže aj nemusí nastať (či už na princípe subjektívnej alebo objektívnej zodpovednosti), pričom samotné porušenie prevenčnej povinnosti je porušením povinnosti stanovenej čl. 11 ods. 8 VPP a žalovaného oprávňovalo v zmysle čl. 2 ods. 5 VPP odmietnuť žalobcovi zaplatiť požadované trovy.

18. Keďže žalobca v podanom odvolaní ďalej neuviedol žiadne relevantné skutočnosti, ktorými by preukázal nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, odvolací súd ostatné tvrdenia uvádzané v odvolaní nepovažoval za podstatné, t.j. také, ktoré by svojou relevanciou aj v prípade preukázania boli spôsobilé privediť zmenu napadnutého rozsudku; ďalšie odvolacie námietky žalobcu preto odvolací súd vyhodnotil v ich súhrne ako právne irelevantné a také, ktoré z povahy veci nie sú spôsobilé privediť zmenu napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie.

19. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovanému priznal proti žalobcovi plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko mal vo veci plný úspech.

20. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).